

med Hænderne, saa der er ikke den Fristelse til at overtræde Bestemmelsen med Hensyn til store Sten som, hvis de havde Ret til at opstille Tænger, Redskaber osv.

Bertelsen (*Hjørring Amts 5te Valgkreds*): Den ærede Ordfører kom atter og atter tilbage til dette, at det ligger i Ejerens Haand, hvorvidt Forbud skal nedlægges eller ej. Ja, det gør det første Gang, Forbudet bliver nedlagt, man saa hører det ogsaa op, thi efter § 6 staaer det efter 5 Aars Forløb Ejeren og Brugeren og enhver anden frit for at faa Sagen taget op paa ny, og hvis der fra en eller anden indgives Andragende til Landbrugsministeren, kan han endog inden denne Frist udløber faa Sagen optagen til ny Behandling. Altsaa, det ligger for saa vidt i Ejerens Haand den første Gang, men naar Forbudet er nedlagt, kan Sagen optages til fornyet Prøvelse, saa at han ikke længere er raadig over, om han vil have nedlagt Forbud eller ikke. Hvis Synet kommer til det Resultat, at der skal være Forbud, kan han ikke ensidig fordre det hævet.

Scavenius: Det er kun en ganske kort personlig Bemærkning, jeg skal tillade mig at gøre. Den ærede Ordfører udtalte, at selv jeg som Godsejer paa Stevns umuligt kunde forbyde Stenfiskerne at færdes ude omkring Stevns. Jeg vil hertil gøre den Bemærkning, for at meget ærede Medlemmer ikke skulle tro, at jeg har talt i denne Sag for mine egne personlige Interesser, at der findes paa den mig tilhørende Kyststrækning aldeles intet Forbud; der er intet Forbud nedlagt ud for den hele mig tilhørende Kyststrækning paa Stevns, saa det er virkelig ikke for min egen private Fordel, jeg har talt i Dag. Jeg har talt, fordi det er min Overbevisning, at det, man nu vil, er et Indgreb i vel erhvervede Ejendomsrettigheder, og det nytter ikke noget, at den ærede Ordfører siger, at det er hen i Vejret; thi den ærede Ordfører vil faa den Indvending at høre, saa længe denne Sag endnu kommer til at staa for. Det er jo let nok at komme ud over det ved at sige, at det er hen i Vejret. Den ærede Ordfører mente endvidere, at saa kunde man heller ikke under de nuværende Forhold nogen Sinde overholde Forbud, naar det var saa let at overtræde det, som jeg troede, idet jeg havde sagt, at Stenfiskere, der laa og tog Smaasten op med Hænderne, kunde lige saa godt tage dem og da ogsaa større Sten med Tænger. Den ærede

Ordfører har Ret i, at det er vanskeligt nok at overholde Forbudet, fordi der ikke er offentlig Tiltale derpaa, men der er den store Forkel, som dog er indlysende, at naar *nu* en saadan Stenfisker ligger og fisker Sten — og det kan man dog i Almindelighed se — kan man dog maaske faa fat paa ham og faa ham afstraffet, det kan man derimod ikke i det Øjeblik, han har Lov til at ligge og fiske Sten, naar man først skal faa det bevist, at det er for store Sten, der er fisket. Det er indlysende, at der er ganske overordentlig Forskel i de to Tilfælde.

Ellinger: I Anledning af den ærede Ordførers Udtalelser til det ærede Medlem, som talte sidst, angaaende, hvor store Sten man kan løfte, vil jeg dog bemærke, at flere jo kunne tage fat paa den samme Sten. Ganske vist gøres det vanskeligt i det Øjeblik, de skulle bøje sig ned for at tage Stenen op, men jeg gør opmærksom paa, at det er lettere at løfte en Sten, naar den er under Vandet end over Vandet; en Sten, der f. Eks. vejer 50 Pund, vil man som Regel kunne løfte alene med 30 Punds Kraft, og man kan altsaa løfte ret store Sten op til Vandoverfladen, hvor Menneskene faa deres lodrette Stilling, og hvor derfor en Mængde Mennesker kunne tage fat og hjælpe Stenen om Bord. Jeg tror derfor, at den ærede Ordfører ikke har tænkt sig ind i dette Forhold, at man faktisk kan løfte meget betydelige Sten alene ved Hjælp af Hænderne uden at behøve at overskride Lovens Bestemmelse.

Ordføreren (*Svend Høgsbro*): Jeg er meget i Tvivl om, hvorvidt den sidste ærede Taler har læst vort Ændringsforslag, navnlig den Parentes, hvorpaa min ærede Sidemand grundede hele sin første Tale mod os; Ændringsforslaget gaar jo nemlig ud paa, at disse Sten ikke maa være større end en knyttet Haand, og naar de ikke ere større, maa de 4—5 Mænd, der skulle til at løfte dem, være overordentlig svage.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget Nr. 1 til § 1 af Udvalget (se foran)

vedtoges enstemmig med 73 Stemmer.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af 21 Medlemmer (se foran)

forkastedes med 54 Stemmer mod 25.